

L a n d s k a p s n ä m n d e n s fram-
ställning till Ålands landsting rörande La-
gen angående kostnaderna för folkskoleväsen-
det, givet den 15 april 1921.

Förenämnda lag, vilken direkt ansluter sig till lagen om läroplikt av samma dag, berör enligt Landskapsnämndens mening icke, såsom den sistnämnda, grunderna för undervisningsväsendet, men väl möjliggör densamma tillämpningen av läropliktslagen, vilken eljest komme att orsaka kommunerna så dryga kostnader, att den sannolikt icke kunde genomföras.

Visserligen torde det ej kunna bestridas, att lagen är obillig gent emot städernas skolväsen såtillvida, att städerna själva nödgas bestrida tre fjärdedelar av sina kostnader för folkskoleväsendets upprätthållande medan statsverket erlägger cirka trefjärdedelar av landskommunernas enahanda utgifter.

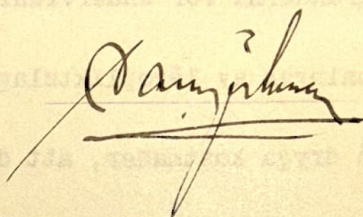
Då emellertid någon möjlighet för Landstinget att utjämna denna obillighet av naturliga skäl icke förefinnes, samt Landskapsnämnden i övrigt, även om särskilda andra anmärkningar med fog kunde emot lagen riktas, funnit densamma under sådana förhållanden kunna godkännas, får Landskapsnämnden föreslå

att Landstinget ville antaga lagen att gälla jäm väl inom landskapet Åland, dock sålunda att de jämlikt denna lag å skolstyrelsen ankommande befogenheter skola efter det skolväsendet av landskapet ö-

vertagits, å landskapsnämnden överflyttas, samt
att fattandet av sådant slutligt beslut av statsrå-
det, som ej berör grunderna för undervisningsväsendet
skall efter sagda termins ingång ankomma å landskaps-
nämnden.

Mariehamn, den 7/oktober 1923.

På Landskapsnämndens vägnar:

Leonard Nordling